

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu: 14 grudnia 2022 roku, 27 marca 2023 roku

sprawy G. P. syna H. i H. z domu R., urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 października 2021 roku w nieustalonym miejscu, ze skutkiem w miejscowości P., woj. (...), za pośrednictwem internetowego portalu (...) (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził P. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy transakcji sprzedaży wózka widłowego (...), z której nie wywiązał się mimo otrzymania pieniędzy w kwocie 8700 złotych na konto osobiste prowadzone przez Bank (...) o nr (...), w wyniku czego pokrzywdzony poniósł straty w wysokości 8700 złotych

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

orzeka:

- oskarżonego **G. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;
- na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na rzecz P. S. kwoty 8700 (osiem tysięcy siedemset) złotych;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 1653 ,12 (tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy złote dwanaście groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu;
- zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, przy czym wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 47/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	G. P.	w dniu 13 października 2021 roku w nieustalonym miejscu, ze skutkiem w miejscowości P., woj. (...), za pośrednictwem internetowego portalu (...) (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia	

		<p>korzyści majątkowej, doprowadził P. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy transakcji sprzedaży wózka widłowego (...), z której nie wywiązał się mimo otrzymania pieniędzy w kwocie 8700 złotych na konto osobiste prowadzone przez Bank (...) o nr (...), w wyniku czego pokrzywdzony poniósł straty w wysokości 8700 złotych, czym zrealizował dyspozycję art. 286 § 1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>G. P. zamieścił na portalu (...) ogłoszenie o sprzedaży wózka widłowego marki N. opatrując go adnotacją, iż wystawcą jest (...) oraz numerem telefonu kontaktowego (...). P. S. odpowiedział na powyższe ogłoszenie, zadzwonił pod wskazany pod nim numer telefonu. G. P. poinformował pokrzywdzonego o stanie technicznym wózka. P. S. zdecydował się na zakup przedmiotowego wózka, sms -em przesłał oskarżonemu dane do faktury. G.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego P. S. Potwierdzenie przelewu Faktura Wydruk korespondencji pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym Wydruk (...) Raport z systemu retencji danych O. wraz z płytą CD</p>	<p>k. 3 k.5 k.6 k.7-13 k. 17 k. 32-41, 85-125, 141-142a</p>	

P. drogą mailową przesłał pokrzywdzonemu fakturę do zapłaty kwoty 8700 złotych i danymi sprzedającego to jest: Firma (...), (...)-(...) K., ulica (...). W trakcie rozmowy ustalili również, że pokrzywdzony dokona odbioru wózka widłowego we własnym zakresie. W dniu 13 października 2021 roku, stosownie do wcześniejszych ustaleń, P. S. dokonał przelewu kwoty 8700 złotych na konto należące do G. P. o nr (...) w (...) Bank tytułem zapłaty za wózek widłowy. Znajomy P. S. pojechał do K. pod wskazany adres celem odbioru zakupionego wózka. Pod wskazanym przez sprzedającego adresem okazało się, że osoba o danych G. A. prowadzący firmę w K. nie sprzedawał żadnego wózka widłowego. Pokrzywdzony skontaktował się drogą smsową ze sprzedawcą, otrzymał informację zwrotną, że nie może teraz rozmawiać, żaby zadzwonić później. Pokrzywdzony próbował skontaktować się telefonicznie z oskarżonym, G. P. nie odbierał już żadnych połączeń.

U G. P. nie stwierdzono choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. U w/ w występuje zespół

Opinia sądowo- psychiatryczna

k.241-243

uzależnienia od alkoholu. W czasie zarzucanego mu czynu G. P. miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, brak podstaw do zastosowania art. 31 kk. W/w jest zdolny do udziału w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu i do prowadzenia obrony w sposób rozsądny i samodzielny.			
G. P. nie był dotychczas karany.	Dane o karalności	k. 201	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego P. S.</p>	<p>Zeznania w/w świadka stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy i jako takie stanowią podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek rzeczowo i konsekwentnie przedstawił sekwencje zdarzeń, których kulminacyjnym momentem było przelanie pieniędzy na konto wskazane przez oskarżonego jako zapłata za wózek widłowy marki N. wraz z poprzedzającymi okolicznościami a dotyczącymi ustaleń co do samej transakcji oraz postawę oskarżonego po otrzymaniu na konto kwoty 8700 złotych. Rzeczowe, wyważone zeznania pokrzywdzonego korespondują z wydrukami korespondencji prowadzonej przez G. P. i P. S. oraz dokumentacją bankową dotyczącą min. danych właściciela rachunku bankowego na który został wykonany przelew przez pokrzywdzonego, potwierdzenia przelewu wykonanego przez pokrzywdzonego oraz historii rachunku bankowego G. P.,</p>	

		<p>informacji z firmy (...) co do abonenta numeru telefonu komórkowego z którego kontaktował się sprzedawca wózka widłowego z pokrzywdzonym. Odnosząc się do oceny zeznań w/w świadka, podkreślić przy tym należy, iż brak jakichkolwiek uchwytnych okoliczności wskazujących na działanie świadka z pobudek wyrażających chęć zaszkodzenia oskarżonemu. Wręcz przeciwnie podkreślenia wymaga wyważony charakter relacji pokrzywdzonego, którego uwiarygadniają z jednej strony dokumentacja bankowa, z drugiej wydruki korespondencji z oskarżonym.</p>	
	Opinia sądowo-psychiatryczna	Opinia jako pełna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, przeprowadzona stosownie do wymogów i aktualnej wiedzy medycznej, stanowi w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Biegli w należyty sposób uargumentowali swoje stanowisko, przedstawiając logiczny tok rozumowania prowadzący do sformułowania wniosków końcowych.	
	Dokumentacja bankowa, dane przekazane przez	Dokumenty sporządzone przez uprawnione podmioty w związku z	

	operatora sieci telefonii komórkowej	prowadzoną przez nie działalnością.	
	Dane o karalności z K.	Dokument urzędowy sporządzony we właściwej formie i przez uprawniony podmiot.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego G. P.	Wyjaśnienia oskarżonego sprowadzające się do nieprzyznania do popełnienia zarzucanego mu czynu w konfrontacji z zebrany materiał dowodowy, w szczególności w postaci rzeczowych, wiarygodnych zeznań pokrzywdzonego, dokumentacji bankowej, wydruków korespondencji pomiędzy G. P. a P. S., informacji z firmy (...), nie mogą się ostać i jako takie stanowią podstawy ustaleń faktycznych w sprawie. Stanowisko oskarżonego kwestionującego zasadność stawianego mu zarzutu, zostało poddane weryfikacji. Forsowana przez G. P. wersja kwestionującego zasadność stawianego mu zarzutu, nie znajduje żadnego oparcia w zgromadzonym materiale	

		dowodnym wskazanym powyżej. W świetle powyższego, uprawnionym jest twierdzenie, iż stanowisko oskarżonego nieprzyznającego się do zarzucanego mu czynu, stanowi wyraz przyjętej linii obrony, nie znajdującej żadnego oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	G. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Stosownie do brzmienia art. 286 § 1 kk, określającego odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyść majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa			

polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej (por. A. Marek, Komentarz do art. 286 kodeksu karnego, Lex 2007).

Dla oceny, czy sprawca swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 286 § 1 kk nie ma istotnego znaczenia dokładne (w rozumieniu cywilistycznym) ustalenie wysokości wyrządzonej szkody. Ustawowe znamię, stanowiące skutek przestępstwa oszustwa, określonego w art. 286 § 1 KK, wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Podkreśla się, że powstanie szkody w mieniu nie jest koniecznym warunkiem do przyjęcia, że doszło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 roku, sygn. III KK 138/09, Prok. I Pr. 2010/6/4).

Sposób działania sprawcy oszustwa względem innej osoby polegać może tym samym na :

wprowadzeniu jej w błąd poprzez wywołanie u niej wyobrażenia o nieistniejącej rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia jej sprawca, wyzyskaniu błędu pokrzywdzonego to jest subiektywnego wyobrażenia o rzeczywistości, która jest w istocie odmienna o czym sprawca wie, wyzyskaniu niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd może zostać osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym, prawnym stanie rzeczy. Przy czym podkreślenia wymaga, iż wprowadzenie w błąd musi dotyczyć istotnych okoliczności, a więc takich które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę decyzji rozporządzenia mieniem. Brzmienie przepisu art. 286 § 1 kk nie pozostawia wątpliwości, iż wprowadzenie w błąd odnosić się musi do osoby dokonującej niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Określone sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy

między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 15. 02. 2018 roku, sygn. II AKa 14/18, Legalis). Dla przestępstwa oszustwa wystarczające jest ustalenie, że pokrzywdzony nie zawarłby umowy, gdyby wiedział o okolicznościach, które były przedmiotem wprowadzenia go w błąd przez sprawcę. Dla wprowadzenia w błąd skutkującego niekorzystnym rozporządzeniem mieniem wystarczające jest celowe wywołanie błędnego wyobrażenia o okolicznościach decydujących o rozporządzeniu mieniem (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 22 stycznia 2018 roku, sygn. II AKa 312/17, Legalis, tak też SA w Katowicach w wyroku z dnia 29 grudnia 2017 roku, sygn. II AKa 478/17, Legalis, SN w wyroku z dnia 6 grudnia 2017 roku, sygn. V KK 240/17, Legalis). Niekorzystne rozporządzenie mieniem, to taka dyspozycja o charakterze majątkowym, która w efekcie skutkuje ogólnym pogorszeniem sytuacji majątkowej pokrzywdzonego.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego

w postaci spójnych i konsekwentnych zeznań P. S., dokumentacji bankowej, informacji z firmy telekomunikacyjnej, wydruków korespondencji prowadzonej pomiędzy pokrzywdzonym a G. P., pozwoliła na przypisanie oskarżonemu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk. Oskarżony w zamieszczonym na portalu (...) ogłoszeniu zaoferował do sprzedaży wózek widłowy marki N.. Na powyższe ogłoszenie odpowiedział P. S.. Pokrzywdzony, działając w zaufaniu do oskarżonego, który w rozmowie sprawiał wrażenie osoby wiarygodnej, informował w/w o stanie technicznym przedmiotowego wózka, stosownie do proponowanych przez oskarżonego warunków, przystał na nie, to jest przelał kwotę 8700 złotych (tytułem ceny sprzedaży wózka widłowego, odbiór i transport do P. pozostawiony został w gestii pokrzywdzonego) na wskazane przez niego konto bankowe należące do oskarżonego. Pokrzywdzony działając w zaufaniu do oskarżonego, szczerości jego intencji, uczynił to, licząc na reakcję drugiej strony to jest umożliwienie- stosownie do wcześniejszych ustaleń- odbioru przedmiotowego wózka widłowego. Pomimo wywiązania się przez pokrzywdzonego

ze swojego zobowiązania, przelania -stosownie do poczynionych ustaleń- kwoty 8700 złotych na rachunek bankowy należący do G. P., oskarżony nie umożliwił odbioru zakupionego wózka, (pod wskazanym adresem nie było żadnego wózka widłowego), początkowo zwodząc go, zapewniając drogą smsową, iż wprowadzie nie może rozmawiać, ale oddzwoni, a następnie zrywając z nim wszelki kontakt. Podkreślenia wymaga, iż rachunek bankowy na który P. S. przelał kwotę 8700 złotych- jak wynika z dokumentacji bankowej- należał do G. P.. Natomiast kontakt sprawy z pokrzywdzonym drogą telefoniczną, przy omawianiu szczegółów transakcji realizowany był z numeru (...), który należał również do G. P..

Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie G. P. jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.

#

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
G. P.	1, 2 3 4		<p>Kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności za czyn przypisany wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 1 kk, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o dyspozycję art. 69 §1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk na okres próby dwóch lat, kara grzywny na podstawie art. 33 § 2 kk w ilości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda, są adekwatne tak do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz uwzględniają okoliczności przemawiające na jego korzyść w postaci:</p> <p>-dotychczasowej niekaralności analizowanej w kontekście wieku oskarżonego.</p> <p>Sąd w oparciu o dyspozycję art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia kary na okres próby dwóch lat. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności</p>

zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, w ocenie sądu, zasadnym jest zastosowanie wobec G. P. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący dwa lata. Nie można tracić z pola widzenia dotychczasowego sposobu życia oskarżonego, braku konfliktów z prawem. W tym miejscu podkreślić należy, że instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny

element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi zdawać sobie sprawę, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał.

Kara grzywny została wymierzona w oparciu o dyspozycję art. 33 § 2 kk. Ilość 100 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, zaś wysokość jednej stawki dziennej określona na kwotę 10 złotych uwzględnia dyrektywy z art. 33 §3 kk. Oskarżony – jak wynika z akt sprawy – nie ma stałej pracy, źródłem jego utrzymania są prace dorywcze, które z natury rzeczy nie generują regularnego dochodu.

Zobowiązanie oskarżonego w oparciu o dyspozycję art. 72 § 1 pkt. 1 kk do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy, stanowi rozstrzygnięcie którego

			<p>celem jest wzmocnienie motywacji oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego oraz zapewnienie kontroli sądu nad jego rzeczywistą realizacją.</p> <p>Wobec faktu nienaprawienia szkody pokrzywdzonemu, złożenia stosownego wniosku przez P. S.- w oparciu o dyspozycję art. 46 § 1 kk- zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 8700 złotych.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. P.	5		W przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono zgodnie z regulacją § 11 ust. 2 pkt. 3, §17 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. 10. 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6</p>	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83,</p>	

OSNKW 1-2/1984/21)
mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancją jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, zasadnym jest zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania. Za rozstrzygnięciem takim przemawiają, okoliczności dotyczące jego sytuacji finansowej i możliwości zarobkowych. Jak wynika z akt sprawy G. P. utrzymuje się z prac dorywczych, które ze swej istoty nie generują regularnego dochodu. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w pkt. 6 sentencji wyroku.

6. **1Podpis**